

riet blev forebygget i de Lande, hvor det forberedes, og dels ogsaa kunde føre til en udvidet Adgang til at bekæmpe Sprit-smugleriet paa det aabne Hav; jeg har i saa Henseende henvist til de Kontrolbestemmelser, der findes i Konventionen om Spritushandel i Nordsøen af 16. November 1887. Jeg har derfor med stor Interesse fulgt de Forhandlinger, der i Juni Maaned i Fjor fandt Sted paa Antismuglerkonferencen i Kristiania, ligesom jeg med megen Opmærksomhed vil følge de Forhandlinger, der skal finde Sted paa den nu bebudede Antismuglerkonference i Helsingfors. Det er mit Haab, at den danske Regering vil bidrage, hvad den formaar, til, at en saadan international Konvention mod Sprit-smugleri kan komme i Stand, idet ved en saadan international Konvention utvivlsomt paa virksom Maade dette Sprit-smugleri, dette Nutidens Fribytteri, vilde kunne bekæmpes og afskaffes.

Niels Petersen: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Heilesen fremkom med angaaende den Spørgetime, vi desværre endnu ikke har. Det er vel i og for sig overflødigt for mig at sige det, da jeg atter og atter her i Tinget har taget til Orde for Indførelse af en saadan Spørgetime, maaske nærmest med Forholdene i det engelske Underhus som Mønster, men naturligvis uden slavisk Efterligning deraf. Jeg skal selvfølgelig ikke her gentage, hvad jeg ved flere Lejligheder har udtalt, men naar jeg ser ned over Ministerpladserne, kommer jeg i Tanke om, at det ogsaa fra den Side maatte føles som en Lettelse, hvis en Spørgetime blev indført. Der er undertiden fremsat Anker — efter min Mening fuldkommen med Urette — over, at ikke samtlige Ministre var til Stede under Finanslovdebatten. Jeg anser det for ganske umuligt for Ministrene at være til Stede in pleno. Hvad der vanskeliggør Forholdene, er netop, at Ministrene ikke kan vide noget som helst om, naar Henstillinger eller Forespørgsler om lokale Forhold fremkommer. Hvis man havde en Spørgetime paa den engelske Maade, saa at Spørgsmaalene blev anmeldt i Forvejen, vidste de enkelte Ministre, hvilke Spørgsmaal der fremkom den næste Dag og kunde være belavet paa at svare, og i Stedet for, at der nu holdes Foredrag, som varer en halv Time, trekvart Time eller en hel Time, kunde det hele være afgjort paa nogle faa Minutter. Hvad jeg betragter som et Lyspunkt, er, at der nu fra flere Sider under Finanslovdebatten er udtalt Sympati for

Tanken, den maa sikkert en Gang tidligere eller senere blive virkeliggjort.

Flere af de foregaaende ærede Talere, navnlig det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, har omtalt den nu afsluttede Konference i Udenrigsministeriet mellem danske og tyske sagkyndige angaaende Skoleforholdene i Grænseegnene. Ligesom de foregaaende ærede Talere er jeg fra første Færd gaet ud fra, at det var en orienterende Drøftelse, der var Tale om, og ikke om noget i Retning af at afslutte en særlig Overenskomst, en særlig Traktat angaaende Minoritetsforholdene. Jeg har fra første Færd nærret Haab om, at der indenfor disse Grænser maatte komme et godt Resultat ud af disse Forhandlinger. Det, det gælder om, er at skabe Klarhed; og Forhandling mellem dem, som paa begge Sider af Grænsen har Kendskab til Forholdene, letter altid i høj Grad Forstaaelsen. Efter det officielle Communiqué, som nu er offentliggjort, maa Resultatet ogsaa kunne kaldes tilfredsstillende. Det fremhæves, at Forhandlingerne blev ført i en gensidig Forstaaelsens Aand, og at de har bidraget væsentlig til gensidig Oplysning om Forholdene. Det var netop det, som skulde opnaas. Forhandlingerne skulde føres ikke alene i gensidig Forstaaelsens Aand, man skulde ogsaa gennem de Oplysninger, man fra begge Sider gav, bevirke en bedre Orientering om Forholdene. Forhandlingerne var præget af Ønskeligheden om at naa til tilfredsstillende Forhold paa dette for de to Nabofolk saa vigtige Omraade; det siges, at de har bidraget til at udøve en beroligende Indflydelse paa Skolemraadet i Grænseegnene, og det tilføjes, at det kun er en relativ Afslutning, der har fundet Sted, idet det er Hensigten, at Forhandlingerne skal fortsættes i Berlin. Vi maa haabe — det kan vi alle sammen samles i Ønsket om —, at man maa naa videre ad den Bane, som man er slaaet ind paa ved den Konference i Udenrigsministeriet, der nu er afsluttet.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse fremhæve, at de dansk-tyske Minoritetsforhold, før denne Konference fandt Sted i Udenrigsministeriet, har været fremme til Drøftelse for et internationalt Forum, nemlig Folkeforbundsunionen, der som bekendt er en Organisation, der tæller Millioner af Medlemmer rundt omkring i de forskellige Stater. Her i Landet er Folkeforbundsunionen repræsenteret af Dansk Fredsforening. Jeg maa indskyde den Bemærkning, at Folkeforbundsunionen til Fremme af sit Arbejde ikke nøjes med at holde regelmæssige aarlige Kongresser, men at den har nedsat en Række Kommis-